

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVII. — Wydana i rozestana dnia 25. lipca 1915.

Treść: № 208. Rozporządzenie cesarskie o odnowieniu i sprostowaniu granic (druga częściowa nowela do powszechnej księgi ustawy cywilnej).

208.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 22. lipca 1915

o odnowieniu i sprostowaniu granic (druga częściowa nowela do powszechnej księgi ustawy cywilnej).

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, co następuje:

Artykuł I.

Celem zmiany i uzupełnienia postanowień powszechnej księgi ustawy cywilnej (p. ks. u. c.) o odnowieniu i sprostowaniu granic, wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

§ 850. p. ks. u. c. otrzymuje nagłówek: „Odnowienie i sprostowanie granic“ i opiewać będzie:

Jeżeli znaki graniczne między dwoma gruntami z jakichkolwiek przyczyn zostały tak uszkodzone, iż mogłyby się stać zupełnie nie do rozpoznania, lub jeżeli granic istotnie nie można rozeznaczyć, albo są sporne, natenczas każdy z sąsiadów ma prawo żądać sądowego odnowienia lub sprostowania granic. W tym celu należy wezwać sąsiadów

do rozprawy w postępowaniu niespornem z tem oznajmieniem, że mimo niestawiennictwa wezwanego granica będzie ustalona i oznaczona.

§ 2.

§ 851. p. ks. u. c. będzie opiewać:

Jeżeli granice stały się rzeczywiście nie do rozpoznania, albo sporne, natenczas ustalone będą podług ostatniego spokojnego stanu posiadania. Jeżeli tego stanu ustalić nie można, podzieli sąd przestrzeń sporną wedle słusznego uznania.

O ile każdej stronie pozostaje zastrzeżone dochodzić swego silniejszego prawa w drodze procesu, będzie postanowione odrębnie.

§ 3.

§ 853. p. ks. u. c. będzie opiewać:

Koszta postępowania ponoszą sąsiedzi w miarę swych linii granicznych. Wnioskodawca ma ponosić koszta postępowania, jeżeli się z rozprawy okaże, że odnowienie lub sprostowanie granic było niepotrzebne, gdyż granica nie była sporna albo była dostatecznie rozeznalną, albo, gdyż inni interesowani byli gotowi do pozasądowego oznaczenia granic. Koszta zastępstwa ma ponosić sam zastępiony.

Jeżeli postępowanie spowodowane zostało naruszeniem spokojnego posiadania, natenczas może sąd nałożyć koszta w całości lub części na tę stronę, która spowodowała spór.

§ 4.

Jeżeli granicę ustala się wedle § 851. p. ks. u. c., winien sąd równocześnie orzec, czy wartość spornej przestrzeni przenosi kwotę stu koron. Jeżeli to zachodzi, natenczas zastrzega się każdej stronie dochodzić swego silniejszego prawa w drodze procesu.

Rekursy przeciw rozstrzygnięciom sądu drugiej instancji w postępowaniu celem odnowienia i sprostowania granic są niedopuszczalne.

§ 5.

Powyzsze postanowienia nie mają zastosowania do rozpraw, dotyczących odnowienia lub sprostowania granic, które wskutek wniesienia podania lub pozwu zawisły już u sądu właściwego przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia cesarskiego.

Artykuł II.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia cesarskiego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego polecam Memu Ministrowi sprawiedliwości a to w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 22. lipca 1915.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Zenker wkr.

Georgi wkr.

Heinold wkr.

Hussarek wkr.

Schuster wkr.

Engel wkr.

Morawski wkr.